گزارش راهاندازی VirtulHost در Nginx

تهیه و تنظیم: مبین خیبری

شماره دانشجوي: 994421017

استاد راهنما: دكتر ميرسامان تاجبخش

چکیده:

در این تمرین قصد داریم یک وبسرویس راهاندازی کنیم که شامل دو هاست مجازی باشد. برای انجام این کار لازم است که ابتدا مقدماتی را درباره ی سرویسهای Nginx و نیز مفاهیم Block و Stitual Hosts دانسته و سیستم خود را بر اساسِ عملکردِ این سرویسها تنظیم کنیم. در گزارشِ پیشرو مراحل لازم برای طراحی و پیادهسازیِ چنین وبسرویسی را قدم به قدم شرح خواهیم داد.

زمانی که از وبسرور Nginx استفاده میکنید، بلوکهای سرور (server blocks) که معادل میزبانهای مجازی (virtual hosts) در وبسرور آپاچی هستند، به منظور جمعبندی جزییات پیکربندی و میزبانی بیش از یک دامنه روی یک سرور منفرد به کار گرفته می شوند.

در این گزارشکار برای پیادهسازیِ این وبسرویس از سیستمعامل اوبونتو استفاده خواهیم کرد که به کمک یک ماشین مجازی بالا آورده شده.

پیشنیازها

ما از یک کاربر غیر root با دسترسیهای sudo در سراسر این راهنما استفاده خواهیم کرد.

همچنین باید Nginx را روی سرور خود نصب کنید.

اگر قصد استفاده از سایر سرویسهای آپاچی را ندارید و صرفاً میخواهید از Nginx استفاده کنید، میتوانید آن را با دستورهای زبر نصب کنید:

sudo apt-get update

sudo apt-get install nginx

ما صرفاً به منظور نمایش مقصود، دو دامنه را با سرور Nginx راهاندازی می کنیم. نامهای دامنههای مورد استفاده در این راهنما به صورت example.com و test.com خواهند بود.

اگر دو نام دامنه متفاوت برای استفاده ندارید، میتوانید از نامهای ساختگی استفاده کنید. در ادامه روش پیکربندی رایانه محلی برای تست پیکربندی در این شرایط را نیز توضیح خواهیم داد.

مرحله اول – راهاندازی دایرکتوریهای جدید برای ریشه سند

به طور پیشفرض Nginx روی اوبونتو یک بلوک سرور را در حالت default فعال می کند. این بلوک سرور برای عرضه اسنادی که در دایرکتوری زیر قرار دارند، پیکربندی شده است:

/usr/share/nginx/html

ما از این بلوک سرور پیشفرض استفاده نمی کنیم، زیرا کار با دایرکتوری var/www/ آسانتر است. بسته Nginx اوبونتو از دایرکتوری var/www/ به عنوان ریشه سند پیشفرض استفاده نمی کند و دلیل آن سیاست توزیع دبیان در خصوص بستههایش است.

از آنجا که ما کاربر هستیم و نه مسئول نگهداری بسته، پس میتوانیم به Nginx بگوییم که کجا میخواهیم ریشه سندمان را قرار دهیم. به طور خاص ما برای هر یک از سایتهای خود درون دایرکتوری (var/www یک دایرکتوری میسازیم و یک دایرکتوری نیز درون آنها به نام html باید داشته باشیم که فایلها را در آنها نگهداری کنیم.

ابتدا باید دایرکتوریهای مورد نیاز را بسازیم. این کار از طریق استفاده از دستورهای زیر ممکن است. فلگ p به mkdir می گوید که دایرکتوریهای والد ضروری را نیز در این مسیر باید ایجاد کند:

sudo mkdir -p /var/www/example.com/html

sudo mkdir -p /var/www/test.com/html

اینک که دایرکتوریها ایجاد شدند، باید مالکیت را به کاربر معمولی انتقال دهیم. میتوان از متغیر محیطی SUSER برای جایگزینی حساب کاربری که اکنون وارد آن شدهایم استفاده کنیم. بدین ترتیب امکان ایجاد فایلهایی در این دایرکتوری را میابیم، به طوری که بازدیدکنندگانِ دیگر نتوانند محتوایی در آن ایجاد کنند.

sudo chown -R \$USER:\$USER /var/www/example.com/html

sudo chown -R \$USER:\$USER /var/www/test.com/html

مجوزهای ریشههای وب ما در صورتی که مقدار mask را تغییر نداده باشید، باید به طور صحیحی پیکربندی شده باشند؛ اما با وارد کردن دستور زیر میتوانید در این مورد اطمینان حاصل کنید:

sudo chmod -R 755 /var/www

ساختار دایرکتوری اینک پیکربندی شده است و میتوانیم به مراحل بعدی بپردازیم.

مرحله دوم – ایجاد صفحههای ساده برای هر سایت

اکنون که ساختار دایرکتوری ما آماده شده است، میتوانیم صفحههای پیش فرضی برای هر یک از سایتها ایجاد کنیم که در آن چیزی برای نمایش وجود داشته باشد. یک فایل index.html در دامنه اول خود ایجاد می کنیم:

nano /var/www/example.com/html/index.html

درون این فایل، یک محتوای بسیار ابتدایی ایجاد میکنیم که نشاندهنده این باشد که در حال حاضر به چه سایتی دسترسی یافتهایم. محتوای فایل به صورت زیر است:

<html>

<head>

<title>Welcome to Example.com!</title>

</head>

<body>

<h1>Success! The example.com server block is working!</h1>

</body>

</html>

زمانی که محتوا را وارد کردید، فایل را ذخیره کرده و خارج شوید.

از آنجا که فایل سایت دوم ما نیز به همین شکل خواهد بود، میتوانید آن را در ریشه سند سایت دوم به صورت زیر کپی کنید:

cp /var/www/example.com/html/index.html /var/www/test.com/html/

اینک میتوانیم این فایل جدید را باز کنیم:

nano /var/www/test.com/html/index.html

و آن را طوری ویرایش کنیم که نشان دهد روی دامنه دوم ما قرار دارد:

<html>

<head>

<title>Welcome to Test.com!</title>

</head>

<body>

<h1>Success! The test.com server block is working!</h1>

</body>

</html>

در پایان این فایل را نیز ذخیره کرده و خارج شوید. اینک روی هر دو دامنه خود صفحاتی داریم که به بازدیدکنندگان وبسایت نمایش دهیم.

مرحله سوم – ایجاد فایلهای بلوک سرور برای هر دامنه

اینک که محتوایی که قرار است عرضه شود را در دست داریم، باید بلوکهای سروری ایجاد کنیم که Nginx بداند چگونه باید این کار را انجام دهد.

به طور پیشفرض Nginx شامل یک بلوک سرور به نام default است که میتوان از آن به عنوان قالبی برای پیکربندی بلوکهای دیگر استفاده کرد. در ابتدا بلوک سرور دامنه اول خود را طراحی میکنیم. سپس آن را به دامنه دوم کپی کرده و تغییرهای لازم را در آن ایجاد میکنیم.

ایجاد فایل بلوک سرور برای دامنه اول

همان طور که قبلاً اشاره کردیم، بلوک سرور اول را با کپی کردن فایل default ایجاد می کنیم:

sudo cp /etc/nginx/sites-available/default /etc/nginx/sites-available/example.com

اکنون فایل جدید را در ویرایشگر متنی خود با دسترسی root باز کنید:

sudo nano /etc/nginx/sites-available/example.com

با نادیده گرفتن خطهای کامنت شده، فایل به صورت زیر باید باشد:

server {

listen 80 default_server;

listen [::]:80 default_server ipv6only=on;

```
root /usr/share/nginx/html;
index index.html index.htm;
server_name localhost;
location / {
    try_files $uri $uri/ = 404;
}
```

ابتدا باید دایرکتیوهای listen را بررسی کنیم. تنها یکی از بلوکهای سرور میتواند دارای خصوصیات default_server مورد تقاضا با هیچ یک از بلوکهای سرور مطابقت نداشته باشد، این بلوک میتواند به درخواست مربوطه پاسخ دهد.

در نهایت باید پیکربندی بلوک سرور پیشفرض را غیر فعال کنیم تا بتوانیم گزینه default_server را در بلوک سرور این دامنه یا دامنه دیگر تعیین کنیم. در این راهنما گزینه default_server را روی این دامنه فعال نگه می داریم؛ اما شما می توانید بسته به نیازهای خود روی هر دامنه دیگری نیز آن را تنظیم کنید.

کار بعدی که باید انجام دهیم، تنظیم ریشه سند است که به وسیله دایرکتیو root مشخص می شود. در ریشه سند سایتی که ایجاد کردید به این مقدار اشاره کنید:

root /var/www/example.com/html;

دقت کنید که هر عبارت در Nginx باید با یک نقطهویرگول (;) بسته شود، بدین ترتیب باید همه خطوط را بررسی کنید تا دچار مشکل نشوید.

سپس اقدام به ویرایش server_name می کنیم تا با درخواستهایی که برای دامنه ما می آید، مطابقت داشته باشد. همچنین می توانیم هر نام مستعار (alias) که دوست داریم برای آن تعیین کنیم. برای نمایش طرز کار alias ها یک مورد به صورت www.example.com ایجاد می کنیم.

server_name example.com www.example.com;

زمانی که کار ویرایش فایل به اتمام رسید، به صورت زیر درخواهد آمد:

server {

listen 80 default_server;

listen [::]:80 default_server ipv6only=on;

root /var/www/example.com/html;

```
index index.html index.htm;
  server name example.com www.example.com;
  location / {
    try files $uri $uri/ =404;
  اینها همه مواردی بودند که به عنوان پیکربندی مقدماتی لازم داریم. فایل را ذخیره کرده و خارج شوید.
                                                              ایجاد فایل بلوک برای سرور دوم
اینک که پیکربندی بلوک سرور اول به پایان رسیده است، میتوانیم از آن به عنوان پایهای برای فایل دوم
                                          استفاده کنیم. آن را کی کنید تا فابل جدیدی ایجاد شود:
sudo cp /etc/nginx/sites-available/example.com /etc/nginx/sites-available/test.com
                                         فایل جدید را یا دسترسی root در ویرایشگر خود باز کنید:
sudo nano /etc/nginx/sites-available/test.com
در فایل جدید باید مجدداً دایرکتیو listen را بررسی کنیم. اگر گزینه default server در فایل قبلی فعال
بوده باشد، باید آن را در این فایل حذف کنیم. به علاوه باید گزینه ipv6only=on را نیز حذف کنید چون
                            برای هر ترکیب آدرس/پورت تنها یک بار میتواند مورد استفاده قرار گیرد:
listen 80;
listen [::]:80;
      دایرکتیو document root را طوری تنظیم کنید که به ریشه سند سایت فعلی اشاره داشته باشد:
root /var/www/test.com/html;
                          server name را طوری تنظیم کنید که با alias ها مطابقت داشته باشد:
server name test.com www.test.com;
                                     اینک فایل شما با این تغییرات باید به صورت زیر درآمده باشد:
server {
  listen 80;
```

```
listen [::]:80;
root /var/www/test.com/html;
index index.html index.htm;
server_name test.com www.test.com;
location / {
    try_files $uri $uri/ = 404;
}
```

زمانی که کار ویرایش فایل به اتمام رسید، آن را ذخیره کرده و ببندید.

مرحله چهارم – فعالسازی بلوکهای سرور و ریاستارت Nginx

اینک بلوکهای سرور ایجاد شدهاند و باید آنها را فعال کنیم. این کار از طریق ایجاد پیوندهای نمادین (symbolic links) از این فایلها به دایرکتوری sites-enabled ممکن می شود. Nginx در طی راهاندازی اولیه محتوای این دایرکتوری را می خواند. با وارد کردن دستور زیر می توان این پیوندها را ایجاد کرد:

sudo In -s /etc/nginx/sites-available/example.com /etc/nginx/sites-enabled/

sudo In -s /etc/nginx/sites-available/test.com /etc/nginx/sites-enabled/

اکنون این فایلها در دایرکتوری enabled قرار دارند. با این حال، فایل بلوک سرور پیشفرض که از آن به عنوان قالب استفاده کردیم هم در حال حاضر فعال است و با فایل ما که پارامتر default_server را برای آن تنظیم کردهایم، تداخل می یابد.

میتوان فایل بلوک سرور پیشفرض را با حذف پیوند نمادین آن غیر فعال کرد. البته این فایل همچنان در دایرکتوری sites-available به منظور ارجاع در موارد آتی باقی میماند؛ اما Nginx هنگام راهاندازی اولیه آن را نمیخواند:

sudo rm /etc/nginx/sites-enabled/default

همچنین باید یک تنظیم واقعاً کوچک را نیز در فایل پیکربندی Nginx ایجاد کنیم. این فایل را با دستور زیر باز کنید:

sudo nano /etc/nginx/nginx.conf

در این فایل تنها باید یک خط را از حالت کامنت در بیاوریم. دستور زیر را یافته و کامنت آن حذف کنید:

server names hash bucket size 64;

اکنون آماده هستیم که Nginx را ری استارت کرده و تغییرات را فعال کنیم. این کار از طریق دستور زیر ممکن است:

sudo service nginx restart

Nginx اینک میتواند هر دو نام دامنه را عرضه کند.

مرحله پنجم – راهاندازی فایل میزبانهای محلی (اختیاری)

اگر از نامهای دامنه واقعی استفاده نمیکنید و به جای آن از مقادیر ساختگی استفاده کردهاید؛ میتوانید پیکربندی رایانه محلی خود را طوری تغییر دهید که امکان تست موقت پیکربندی بلوک سرور Nginx وجود داشته باشد.

البته بدین ترتیب بازدیدکنندگان دیگر امکان دیدن سایت شما را نخواهند داشت؛ اما این امکان را می یابید که به طور مستقل هر سایت را ببینید و پیکربندی خود را تست کنید. این وضعیت اساساً از طریق پذیرش درخواستهایی که معمولاً به DNS برای resolve می روند ممکن می شود. به جای این کار می توانید آدرس که می خواهید رایانه محلی در هنگام دریافت نام دامنه مراجعه کند را تنظیم کنید.

ابتدا اطمینان حاصل کنید که در طی این مراحل روی یک سرور VPS کار نمی کنید؛ بلکه همه مراحل را رایانه محلی اجرا کردهاید. همچنین باید دسترسی root داشته باشید، یا عضو گروه administrative سیستم باشید و یا این که قابلیت ویرایش فایلهای سیستمی را داشته باشید. اگر روی یک رایانه مک یا لینوکس کار می کنید می توانید فایل مورد نیاز را با وارد کردن دستور زیر ویرایش کنید:

sudo nano /etc/hosts

اگر روی ویندوز هستید باید فایل زیر را در یک ویرایشگر متنی مانند Notepad باز کنید:

C:\Windows\System32\drivers\etc\hosts

در این مرحله باید آدرس IP عمومی و دامنهای که میخواهید سرور به آن مسیریابی کند را بدانید. با فرض این که آدرس IP عمومی شما به صورت 111.111.111 باشد، خطوط زیر را به فایل فوق اضافه کند:

127.0.0.1 localhost

127.0.0.1 guest-desktop

111.111.111.111 example.com

111.111.111.111 test.com

بدین ترتیب همه درخواستها به دامنه example.com و test.com به سرور شما ارسال می شود که در صورتی که عملاً این دو دامنه را نداشته باشید، وضعیت مطلوبی به شمار می رود.

هنگام اتمام کار ویرایش، فایل را ذخیره کرده و خارج شوید.

مرحله ششم – تست نتايج

اینک که همه چیز راهاندازی شده است، باید بلوکهای سرور را تست کنید تا از عملکرد صحیح آنها مطمئن شوید. این کار از طریق بازدید از دامنهها روی مرورگر وب ممکن است:

http://example.com

در مرورگر خود باید صفحهای ببینید که شبیه تصویر زیر است:

Success! The example.com server block is working!

اگر از دامنه دوم نیز بازدید کنید، باید سایت زیر را با اندکی تفاوت مشاهده کنید:

http://test.com

Success! The test.com server block is working!

اگر هر دو سایت به طرز صحیحی کار میکنند میتوان نتیجه گرفت که شما موفق شدهاید دو بلوک سرور مستقل از هم را با Nginx پیکربندی کنید. در این زمان اگر فایل hosts را روی رایانه محلی خود تغییر دادهاید تا نتیجه کارتان را تست کنید، باید خطوطی را که تغییر دادهاید به حالت قبل بازگردانید. اگر میخواهید در سایت با دسترسی عمومی یک نام دامنه عمومی تنظیم کنید، میبایست یک نام دامنه برای هر یک از وبسایتهای خود تهیه کنید.

منابع:

- i. https://www.digitalocean.com/community/tutorials/how-to-set-up-nginx-server-blocks-virtual-hosts-on-ubuntu-16-04
- ii. https://www.nginx.com/resources/wiki/start/topics/examples/server-blocks/
- iii. https://bitlaunch.io/blog/how-to-set-up-nginx-server-blocks-virtual-hosts-in-ubuntu-20-04/
- iv. https://linuxize.com/post/how-to-set-up-nginx-server-blocks-on-ubuntu-20-04/
- v. https://linuxhint.com/set-up-nginx-server-blocks-ubuntu-22-04/

پایان.